

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST -106-00869

Den 10. december 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 17. november 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 53 til L 12, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 53 (L 12)

Det fremgår af lovbemærkningerne, at det er hensigten i en bekendtgørelse at fastsætte kriterier for, hvilke naturtyper som er beskyttet efter beskyttelsesniveauet i Grøn Vækst.

- Kan ministeren konkret oplyse, hvilke kriterier der vil blive opstillet for at identificere de ammoniakfølsomme heder, moser og overdrev i kategori 1 og 3, og som vil udløse de nye skærpede ammoniakkrav?
- Kan ministeren oplyse nærmere, hvilke krav der vil blive stillet til den videre forvaltning af disse naturområder?
- Vil ministeren uddybe, hvordan der kan komme et bedre overblik over de ammoniakfølsomme skove, der vil udløse de nye skærpede ammoniakkrav, idet ministeren tidligere har oplyst, at det ikke er muligt at estimere, hvor stor en del af de danske skovområder, der lever op til kriterierne for at falde ind under lovforslaget?

Svar

Det fremgår af lovbemærkningerne, at ammoniakfølsomme habitatnaturtyper samt heder og overdrev, som er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, omfattes af kategori 1. Det fremgår ligeledes, at de naturtyper, som er omfattet af kategori 3 er heder, moser og overdrev. Alle hede-, mose- og overdrevstyper vurderes at være ammoniakfølsomme. Afgrænsningen af de ammoniakfølsomme naturtyper er som anført i min besvarelse af spørgsmål 24 (L 12) sket med afsæt i det internationale videnskabelige arbejde vedr. luftbåren kvælstofbelastning, koordineret i FN organet UN-ECE.

Ud over ammoniakreguleringen vil forvaltningen af naturtyperne i Natura 2000-områderne fremover ske med udgangspunkt i Natura 2000-planen. Indsatsprogrammet heri afspejler den statslige prioritering af forvaltningen i 1. planperiode og er statens retningslinjer for bl.a. opfølgende kommunale handleplaner.

Heder, moser og overdrev af en størrelse, nærmere angivet i naturbeskyttelsesloven, er efter naturbeskyttelsesloven generelt beskyttet mod tilstandsændringer. En aktiv indsats for at modvirke f.eks. tilgroning beror på en frivillig indsats fra kommuner og lodsejere.

For så vidt angår identifikationen af de ammoniakfølsomme skove, henvises til min besvarelse af spørgsmål 40 (L 12).

Karen Ellemann/ Claus Torp